

Krav paa, og det er det, som jeg siger, at Grundloven forudsætter i § 64. Thi den siger: „Finder Tinget ikke Anledning til om et Andragende at fatte Beslutning“. Det var foreslaaet at formulere Paragrafen saaledes: „Finder Tinget ingen Grund til at tage Andragendet under Behandling“, men det blev ikke vedtaget. Grundloven forudsætter altsaa, at Andragendet behandles, og at man kommer til et Resultat. — Saa mente den ærede sidste Taler, at man ikke kunde sige, at det var grundlovstridigt at lade være at overveje Andragenderne, thi saa vilde man allerede tidligere have taget den Bestemmelse. Men den Omstændighed, at Grundlovens positive Bud ikke ere opfyldte i alle disse Aar, viser jo dog ikke, at disse Bud ikke staa i Grundloven. Vi have i Øjeblikket liggende for os Forslag til Lov om Ministeransvarlighed. Det er positivt paabudt i Grundloven og ikke opfyldt i alle disse Aar. Naar et saadant positivt Bud ikke er opfyldt, er det jo let forklarligt, at heller ikke Grundlovens Forudsætninger ere blevne opfyldte. — Naar saa det ærede Medlem sagde, at der ikke er Grund til at nedsætte et saadant Udvalg, vil jeg sige, at vi have i alt Fald følt og ment, at der er Grund til at gaa nærmere ind paa alle disse Andragender, og følt, at det var en utilfredsstillende Behandling at give dem, den, der nu finder Sted. Det maa ændres saaledes, at Andragenderne virkelig gøres til Genstand for Overvejelse. Det er det, vi vedblivende anbefale. Hvad uheldigt der skulde være i dette, forstaar jeg ikke. Lige saa vist som Folketinget har fundet det heldigt, lige saa vist forekommer det mig, at det er i sin Orden, at ogsaa dette Ting finder det.

Formanden: Jeg skal ikke indblende mig i denne Sags Realitet, men da der er rejst Spørgsmaal om, at vi skulle hidtil have handlet mod Grundloven, finder jeg dog Anledning til at udtale, at jeg kan ikke se, at det er rigtigt. Det, der staar i Grundlovens § 64: „Finder Tinget ikke Anledning til om et Andragende at fatte Beslutning, kan det henvise det til Ministeren“, aabner Tinget Mulighed for at henvise et Andragende til Ministeren, men det paalægger ikke Tinget en bestemt Form eller Maade, hvorpaa det skal stille sig til det foreliggende Andragende. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem har Ret til at sige, at vi hidtil have handlet mod Grundloven; og det er mig en stor Betyggelse i saa Henseende, at jeg i de Aar, jeg har været Formand, har fulgt

den Praksis, der blev fulgt af min højtærede Formand og af den Mand, der forud for ham i en saa lang Aarrække har beklædt denne Plads. Jeg tror ikke, at disse Mænd have haft Øje for eller kunnet mene, at vi handlede mod Grundloven ved at gaa frem paa den Maade, vi hidtil have gjort.

Madsen-Mygdal: Det var netop noget lignende, jeg vilde udtale. Det kan ikke være et positivt Bud i Grundloven, at der skal oprettes et staaende Udvalg for Andragender, ikke heller kan Undladelsen deraf være stridende mod Grundloven, thi ellers maatte den ærede Ordfører, der har siddet paa Formandspladsen, have tilraadet Indførelsen deraf for lang Tid siden.

Jeg kan indskrænke mig hertil, det er overflødig at fortsætte Debatten.

Johnsen: Jeg ønsker kun at gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal). Han gengav ikke mine Udtalelser rigtigt, og saa er det jo i Almindelighed ikke vanskeligt at imødegaa. Jeg sagde ikke, at der fra Tingets Medlemmers Side ikke skænkes de hertil indkommende Andragender nogen Opmærksomhed. Jeg sagde, at der ikke fra *Tingets* Side skænkes de Andragender, som ikke henvises til Udvalg, nogen Overvejelse, og dette kan ikke med Føje modsiges.

Det ærede Medlem ytrede, at man herefter vilde have Pligt til at behandle alle mulige Andragender, af hvilket Indhold de end maatte være. Det er at gaa langt videre, end jeg har tænkt mig, naar det skal forstaaes saaledes, at der skulde tages Stilling til dem alle. De skulle naturligvis gøres til Genstand for Overvejelse, men kommer man i enkelte Tilfælde til det Resultat, at de ere af alt for omfattende Indhold, f. Eks. hvis de gaa ud paa gennemgribende Samfundsreformer, saa er det jo klart, at et Udvalg som foreslaaet ikke kan tage nogen Stilling dertil, men man benytter da den Udvej, som Forslaget ogsaa anviser, at Udvalget ingen Indstilling til Tinget gør i saadanne Tilfælde.

Ordføreren (Matzen): Jeg ønsker kun at bemærke, at et er, om Forretningsordenen er i Strid med Grundloven, et andet, om en Forudsætning, der findes i Grundloven, ikke er fyldestgjort. Det er naturligt, naar man forefinder en Forretningsorden indeholdende en vis Ordning, at man saa modtager den og lader den gælde,